Де ви розгублені, мрії улюблені,
Повні солодких надій?
Чи над дорогою, вбиті тривогою,
Тлієте в купах, як гній?

Мовчки вмираючи, тихо зідхаючи,
Бачите пишнії сни?..
Мрії улюблені, нащо ви згублені
Напередодні весни?

Ні, ще зосталися, в віру вкохалися,
Повні найкращих надій…
Голі, грабовані, та не вгамовані —
Рвуться невтримано в бій…

Мрії збентежені, кров’ю змережані,
Серце не руште моє!
Будьте спокійними, ясно-надійними,
Поки дзвін гучно не б’є…

Мрії схвильовані, ненагодовані,
Линьте в зруйнований край,
І над убогою вдарте тривогою,
Викличте в людях одчай!

Мрії укохані, мрії сполохані,
Повні бентежних надій, —
Ось хуртовиною над Україною
Помста задзвонить на бій!